

РЕШЕНИЕ

№ 28696

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7116** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 от АПК вр чл.чл.1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от 08.07.2025г. до Административен съд – София-град от „ТЕЦ Бобов дол“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: област К., [община] дол, [населено място] село, представлявано от изпълнителния директор Ч. К. С., срещу Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

С исковата молба се претендира обезщетение за имуществени вреди-пропуснати ползи, причинени от незаконосъобразен индивидуален административен акт-т. I.1 от Решение №Ц-19/01.07.2019г., отменен с влязло в сила съдебно решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение.

Съгласно исковата молба претендираното обезщетение за имуществени вреди е в размер на 51 933 668.06 лв. /петдесет и един милиона деветстотин тридесет и три хиляди шестстотин шестдесет и осем лева и шест стотинки/, от които главница 40 456 527.48лв. /четиридесет милиона четиристотин петдесет и шест хиляди петстотин двадесет и седем лева и четиридесет и осем стотинки/ и мораторна лихва за забава в размер на 11 477 140.58 лв. /единадесет милиона четиристотин седемдесет и седем хиляди и сто и четиридесет лева и петдесет и осем стотинки/ върху горепосочената главница от 31.05.2023г. до ден преди подаването на исковата молба-07.07.2025г., както и законната лихва за забава върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба-08.07.2025г. до датата на окончателното изплащане на дължимата сума, както и направените по делото разноски.

С така предявените искове и представените писмени защиты ищецът твърди, че с т.І.1 от Решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР „ТЕЦ Бобов дол“ АД не е включен в разполагаемостта за производство на електрическа енергия за регулирания пазар за периода 01.07.2019-30.06.2020г. Посочената т.І.1 от Решение №Ц-19/01.07.2019г. е отменена с влязло в сила съдебно решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение. Твърди се, че като не е включил дружеството в разполагаемостта за регулирания пазар, КЕВР е лишил ищеца от възможността за реализира електрическа енергия при регулирани цени и условия, което е довело до настъпване на претендираните имуществени вреди.

Вредата, според ищеца, се изразява в пропуснатите ползи, представляващи нереализирани приходи, които дружеството би получило при участие на регулирания пазар, което е осуетено с отмененото от съда т.І.1 от Решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР. В писмените бележки от 11.05.2025г. се твърди, че размерът на вредите се установява и доказва чрез приетата по делото съдебно-техническа и икономическа експертиза, а именно- 40 457 018.25 лева или 20 685 344.97 евро без ДДС, като тази сума е изчислена въз основа на конкретно определени установими показатели, а именно- количеството електрическа енергия в размер на 711 645 МВтч и приложима регулирана цена от 126.45 лв/МВтч, действаща за съответния регулаторен период.

Твърди се, че вредата е реална, а не хипотетична, тъй като същата е определена от вещото лице въз основа на количествени и ценови показатели, който извод е в резултат на конкретен икономически анализ. Твърди се, че кумулативното наличие на цена, количество и регулаторна рамка изключва всякакъв хипотетичен характер на претенцията, тъй като тези три елемента не зависят от бъдещи несигурни събития или пазарна конюнктура, а са предварително определени, обективно проверими и приложими към процесния период.

По възражението за реализирани приходи от страна на дружеството в писмените бележки се твърди, че обстоятелството, че дружеството е реализирало приходи в условията на свободен пазар, не изключва настъпването на вреда, а представлява нейното пряко проявление — като разлика между реализираното и дължимото при законосъобразно поведение на административния орган.

Според ищеца е налице и причинно -следствената връзка между акта на КЕВР и настъпилите имуществени вреди.

Счита, че позоваването на ответника на последващия административен акт-Решение-Ц-33/16.10.2025г. е неотносимо към предмета на спора, тъй като актът е поставен след процесния регулаторен период и след настъпване на претендираните вреди.

С представената по делото допълнителна писмена защита се възразява срещу направеното в допълнението към СТИЕ изчисление относно обезщетение в размер на 17 597 842.81 лева, с равностойност в евро 8 997 634.16 евро и изчислената въз основа на тази главница лихва. Изложени са съображения относно приходите от студен резерв и допълнителни услуги, като се твърди, че не са приходи от продажба на електрическа енергия и не компенсират вредата от невключването на ищеца в регулираната разполагаемост.

Ищецът твърди, че задължението за обезщетение за вреди от незаконосъобразен административен акт има паричен характер и е лихвоносно, поради което претендира размер на законната лихва върху пропуснатите приходи. Счита, че размерът на лихвите, считано от датата на окончателното установяване на незаконосъобразността на административния

акт-31.05.2023г., когато с решение на ВАС е потвърдена неговата отмяна, до датата на подаване на исковата молба 08.07.2025 г., е съобразно СТИЕ, изчислени върху главница на стойност 40 457 018,25 лева с равностойност в евро 20 685 344,97.

По същество се иска уважаване на иска в пълен размер, като в съдебно заседание се претендират направените разноски за възнаграждения на вещите лица за изготвяне на експертизата по делото.

Ответникът- КЕВР оспорва предявените искове в писмения отговор на исковата молба и в представените писмени бележки. В представените писмени бележки КЕВР излага становище, че исковата претенция е неоснователна, както по основание, така и по размер. Твърди, че тя почива не върху доказани вреди, а върху последователност от хипотези: че КЕВР задължително е следвало да определи разполагаемост на ищеца; че тази разполагаемост е следвало да бъде именно 711 645 MWh; че дружеството е следвало да продава по цена 126,45 лв./MWh, че общественият доставчик би изкупил съответните количества; че дружеството би произвело и доставило тази електрическа енергия без технически, договорни, пазарни или регулаторни ограничения; и че крайният резултат би бил нетно имуществено увеличение именно в претендиралия размер. Ответникът твърди, че никоя от тези предпоставки не е доказана с необходимата степен на сигурност.

Според ответника същественото в случая е, че съдът, отменяйки т. 1.1 от Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г., не е решил въпроса по същество чрез определяне на разполагаемост на „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД., а е върнал преписката на КЕВР за ново произнасяне. В представените писмени бележки се твърди, че това означава, че съдът е признал компетентността на административния орган да извърши преценката по същество, а не е заместил тази преценка със собствена и единствено КЕВР, като орган, регулиращ дейностите в енергетиката, притежава правомощието да определи разполагаемостта за производство на електрическа енергия.

В случая ответникът признава, че т. 1.1 от Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на КЕВР е отменено от съда, но оспорва правния извод, че от това автоматично възниква имуществена отговорност. Счита, че отмяната води до необходимост от ново произнасяне, но не и до презумпцията, че резултатът от това произнасяне трябва да бъде положителен за ищеца. Твърди, че самата отмяна на т. 1.1 не доказва, че ищецът е имал гарантирано право на включване в регулирания пазар, още по-малко доказва, че е имал право на конкретно количество от 711 645 MWh и, на конкретна цена от 126,45 лв./ MWh.

Ответникът твърди, че позоваването на разполагаемост 711 645 MWh е неправилно, тъй като това число не е закрепено в диспозитив на съдебно решение, с което съдът да е признал право на дружеството на точно такова количество. Относно изготвената по делото експертиза ответникът счита, че изчисленията по задачите на ищеца са основани на параметри, които самият ищец поддържа - 711 645 MWh; 126,45 лв./MWh, и 69,60 лв./MWh, като акцентира, че по задачите на ответника експертизата разглежда и други съществени обстоятелства - максимално възможно производство, планирани и непланирани прекъсвания, студен резерв, допълнителни услуги и договорни отношения. Счита, че при липса на утвърдена цена 126,45 лв./MWh няма правно основание тази стойност да се използва като база за присъждане на обезщетение.

Ответникът се позовава на представеното Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР, с което Комисията, след съдебните решения и връщането на преписката, е извършила ново произнасяне по заявлението на „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД за утвърждаване на цена на електрическата енергия, считано от 01.07.2019 г. и Комисията отново е отказала да утвърди

цена, по която „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД да продава електрическа енергия на обществения доставчик. Счита, че по този начин се опровергава основното твърдение на ищеца, тъй като ако тезата на ищеца е вярна, при новото произнасяне КЕВР би следвало да утвърди цена, която да бъде база за включване в разполагаемостта, но вместо това компетентният орган е достигнал до нов отказ.

Относно претенциите за мораторна лихва и законна лихва от подаване на исковата молба, счита, че доколкото тези претенции са акцесорни спрямо главната претенция и след като главният иск е неоснователен, неоснователни са и те.

По същество иска от съда предявеният от „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ АД иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, както и акцесорните претенции за мораторна и законна лихва. Претендира направените по делото разноски.

При условията на евентуалност, счита, че, ако съдът приеме, че е налице подлежаща на обезщетяване вреда, размерът ѝ следва да бъде определян само след приспадане на всички доказани приходи и икономически ползи, реализирани от ищеца по реда на чл. 100 от ЗЕ и по свързаните с производствената дейност договори. Счита, че в противен случай би се стигнало до двойно компенсиране — от една страна ищецът да запази реално получените приходи от свободния пазар и от услуги към електроенергийната система, а от друга страна да получи и пълния хипотетичен приход, който твърди, че би реализирал на регулирания пазар и подобен резултат би надхвърлил обезщетителната функция на отговорността по ЗОДОВ и би довел до неоснователно имуществено облагодетелстване. Счита, че след вече отчетеното в СТИЕ намаление до 26 742 481,06 лв. поради приходите от допълнителни услуги към ЕСО ЕАД и студен резерв, следва да се направи и допълнителна редукция с разлика от 9 144 638,25 лв., получена на базата на разликата 12,85 лв./МВтч между приравнената цена, използвана от ищеца и обсъдена в СХИЕ в размер на 69,60 лв./МВтч и новоопределената с Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР в размер на 82,45 лв./МВтч. Ето защо в заключение при условията на евентуалност относно възможността за частично уважаване на иска, счита, че евентуалната максимална разлика би била 17 597 842,81 лв. (26 742 481,06 лв. - 9 144 638,25 лв.) или 8 997 634,16 евро.

В допълнително представени писмени бележки ответникът оспорва възраженията на ищеца относно допълнителните изчисления в СТИЕ относно обезщетение в размер на 17 597 842,81 лева, с равностойност в евро 8 997 634,16 евро и изчислената въз основа на тази главница лихва, както и възраженията относно студения резерв. По същество моли да бъде отхвърлен иска на ищеца изцяло, а при условията на евентуалност да бъде уважен до 17 597 842,81 лева и да присъди лихви само върху този размер на вредата, като отново се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийски градска прокуратура счита, че предявените искове са основателни.

Административен съд - София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Няма спор по делото, че ищецът „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД е лицензиран от КЕВР производител на електрическа енергия по смисъла на легалната дефиниция по §1, т.46 ДР на Закона за енергетиката. /л.14/

Не се спори и относно факта, че с Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. в частта му по точка I, 1,

на основание чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ, КЕВР определя за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия. След извършен от Комисията регулаторен преглед и направени корекции на заявените от „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ ЕАД ценообразуващи елементи, с Решение № Ц- 19 / 01.07.2019 г. КЕВР е изчислила пълна цена за електрическата енергия, произвеждана от кондензационната част на централата в размер на 126,45 лв./МВтч. На база изискванията на чл.37а от Наредба № 1, със същото решение Комисията е определила прогнозна пазарна цена за базов товар за регулаторния период от 01.07.2019 г., в размер на 89,00 лв./МВтч. След съпоставка на коригираната на „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ ЕАД цена за електрическа енергия -> 126,45 лв./МВтч, с определената прогнозна пазарна цена за базов товар - 89,00 лв./МВтч, и констатирано отклонение от +42,08%, КЕВР е отказала да утвърди цена за енергия на „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ ЕАД и не е включила дружеството в определената разполагаемост на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия за регулирания пазар, на основание чл.21, ал.1, т.21 от Закона за енергетиката. /л.17 и сл./

С Решение №8371/23.12.2019г. на АССГ, Трето отделение, 17-ти състав по адм. дело №8725/2019г. по описа на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка, е отменено Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на КЕВР в частта му по точка I, 1 и административната преписка е върната на КЕВР за ново произнасяне. /л.73 и сл./

С решение №9066/05.08.2021г. на ВАС, Трето отделение, по адм. дело №2665/2020г. на ВАС е отменено Решение №8371/23.12.2019г. на АССГ, Трето отделение, 17-ти състав по адм. дело №8725/2019г. по описа на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка, и вместо него е постановено решение, с което се отхвърля жалбата на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД. /л.84 и сл./

С Решение №11870/20.12.2022г. на ВАС, Петчленен състав-I колегия по адм. дело №5670/2022г. по описа на ВАС съдът е отменил влязлото в сила решение №9066/05.08.2021г. на ВАС, Трето отделение, по адм. дело №2665/2020г. на ВАС и е върнал делото за нова разглеждане на ВАС от друг съдебен състав. /л.88/

С Решение №5685/31.05.2023г. на ВАС, III отделение по адм. дело №11967/2022г. на ВАС съдът е оставил в сила Решение №8371/23.12.2019г. на АССГ, Трето отделение, 17-ти състав по адм. дело №8725/2019г. по описа на АССГ. /л.91/

В исковия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. за продажби на свободен пазар "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ" ЕАД, в качеството му на продавач - производител на електрическа енергия, има сключен договор за покупко-продажба на електрическа енергия по свободно договорени цени № 38АА от 30.07.2015 година с „ГРАНД ЕНЕРДЖИ Дистрибушън" ЕООД - в качеството му на купувач - търговец на електрическа енергия. Предмет на договора е продажбата от страна на "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ" ЕАД и покупката от страна на „ГРАНД Енерджи ДИСТРИБЮШЪН" ЕООД на цялото нетно количество електрическа енергия, произведено в съответствие с Диспечерските указания. Срокът на договора е 20 години./л.370 и сл./ По делото са представени и отделните фактури за продадена енергия и справки за подадената от ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД нетна активна електрическа енергия на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ Дистрибушън" ЕООД. /л.437 и сл./

Отделно от това, в посочения исков период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ"

ЕАД има продажби на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД –договор №67/31.07.2018г. със срока на договора от 01.03.2019г. до 31.07.2019г. /л.284 и сл./, договор №58Б/30.07.2019г-. със срок на договора от 01.11.2019г. до 29.02.2020г. /л.312 и сл./ и договор №58В/30.07.2019г. /л.342 и сл./ :

1. Балансираща енергия от участие в първично и вторично регулиране,
2. Разполагаемост за допълнителни услуги,
3. Студен резерв.

В тази връзка за извършените продажби по така горепосочените договори по делото са приложени фактури в том.1 и том 3 от делото.

В хода на съдебното производство е изготвена съдебно-техническа и икономическа експертиза (СТИЕ)-л.815 и сл., като вещото лице е дало заключението си в различни варианти въз основа на поставените от двете страни въпроси и приложените по делото доказателства.

В отговор на първия въпрос, поставен от ищеца /да се изчисли размерът на пропуснатите ползи вследствие на изключването на „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД от регулирания пазар с отмененото от ВАС Решение № Ц-19 / 01.07.2029 г, на КЕВР при квота за разполагаемост на регулиран пазар съгласно указанията на влязло в сила решете на ВАС в размер от 711645 МВтч за регулаторен период **02.07.2029 г. - 30.06.2020 г./**, вещото лице е дала заключение на стр.826 от делото /стр.12/26 от СИЕ/, като е посочила, че при квота за разполагаемост на регулиран пазар в размер от 711 645 МВтч и по цената, изчислена на „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД от КЕВР в Решение № Ц-19 /01.07.2019г. -» 126,45 лв./МВтч стр. 39 от Решение № Ц-19 / 01.07.2019 г. - л. 189 от делото, дружеството би получило приходи от продажби на електрическа енергия на регулиран пазар на стойност 89 987 510,25 лева.

В отговор на втория поставен от ищеца въпрос вещите лица са изчислили пропуснатите ползи вследствие на изключването на за ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД от регулирания електроенергиен пазар за регулаторен период 01.07.2019г.-30.06.2020г. при квота за разполагаемост на регулиран пазар съгласно указанията на влязло в сила решение на ВАС в размер на 711 645 МВтч, въз основа на цена за разполагаемост на регулиран пазара от 126.45 лв_МВтч и въз основа на извършените от дружеството продажби на свободен пазар, като е представила изчисленията в табличен вид

На страница 827 по делото /л.13/26 от СТИЕ/ **в таблица 1.1** вещите лица са дали като заключение по задача 2 в отговор на въпроса на ищеца, че стойността на пропуснатите ползи в исковия период за „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД е **40 457 018.25 лв., а като стойност в евро 20 685 344.97 €.**

Таблица № 1.1

№	Приходи	К.-во	Ед. цена	Стойност приходи
		МВтч	лв./МВтч	лв.
1	2	3	4	5
1	Стойност на приходите от свободен	711645	69.60	49530492.00 лв.

	пазар по пазарна приравнена цена			
2	Стойност на приходите по цена по Решение № Ц-19 / 01.07.2019 г.	711645	126.45	89987510.25 лв.
3.1	РАЗЛИКА в приходите за квота 711645 МВтч (р.2-р.1):			40 457 018.25 лв.
3.2	РАЗЛИКА в приходите за квота 711645 МВтч в евро:			20 685 344.97 €

В СИЕ на стр.829 от делото /стр.15/26 от СТИЕ/ вещите лица са дали отговор на въпроса на ищеца като задача 4 и са изчислили законните лихви за забава върху изчислените суми по задача 1 и 2, считано от 31.05.2023г. до датата на подаване на исковата молаб-08.07.2025г., като в табличен вид-таблица1.2, е представила сумите, както следва:

Таблица № 1.2

олп	Законна лихва	Период		Брой дни	Лихви за сума	Лихви за сума
		от	до		40457018.25 лв.	20 685 344.97 €
2.77%	12.77%	31.5.2023	30.6.2023	31	444 881.11лв.	227 464.10 €
3.12%	13.12%	1.7.2023	31.12.2023	184	2 712 957.74 лв.	1387113.27 €
3.79%	13.79%	1.1.2024	30.6.2024	182	2 820 505.98 лв.	1442 101.81 €
3.63%	13.63%	1.7.2024	31.12.2024	184	2 818415.70 лв.	1441 033.07 €
2.95%	12.95%	1.1.2025	30.6.2025	181	2 634145.22 лв.	1346 817.06 €
1.91%	11.91%	1.7.2025	8.7.2025	8	107 076.24 лв.	54 747.21 €
ОБЩО ЛИХВИ:					11537981.99лв.	5 899 276.52 €

На страница 82 по делото /л.15/26 от СТИЕ/ в таблица 1.2 вещите лица са дали като заключение по задача 4 в отговор на въпроса на ищеца, че стойността на законните лихви за забава върху изчислените суми по задача 1 и 2, считано от 31.05.2023г. до датата на подаване на исковата молба-08.07.2025г. е 11537981.99лв., а като стойност в евро 5 899 276.52 €.

В съдебно заседание на 13.07.2026г. вещото лице е направила **корекции** в изчисленията си относно размера на **лихвите в таблица 1.2.**, като е посочила, че изчислените **лихви върху главница** в размер на **40 457 018.25 лв** и

равностойност в евро **20 685 344.97 €** след корекция на процента ОЛП /колона 1/ и корекция на броя дни от 8 на 7 /в колона 5/ от таблицата са в размер на **11 447 566,17** лева с равностойност **5 868 386,40** евро.

По въпрос 3 на ищеца вещите лица са посочили, че заявената от „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД цена на електрическа енергия и ценообразуващите елементи са изчислени в съответствие с изискванията на Наредба № 1/ 18.03.2013г. за регулиране на цените на електрическата енергия и Указанията за образуване на цените при производство на електрическа енергия при прилагане на метод на регулиране “норма на възвращаемост на капитала“, приети с решение на ДКЕВР по Протокол № 13 от 30.01.2012г. и не са установени неточности. Отбелязано е, че извършените от КЕВР корекции са по отношение стойности на разходите и необходимия оборотен капитал.

Вещите лица са дали подробни отговори на поставените от ответника въпроси от 1 до 8, които са отразени на стр. 830 от делото /стр.16/26 от СТИЕ/ до края на СТИЕ стр.-841 от делото.

В отговор на въпрос 7 –стр.838 от делото /стр.24/26 от СТИЕ/ вещите лица са посочили, че

От приложените по делото фактури вещите лица са установили, че освен продажбите на електрическа енергия на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮИГЪН“ ЕООД, „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД има продажби на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД:

1. Балансираща енергия от участие в първично и вторично регулиране,
2. Разполагаемост за допълнителни услуги,
3. Студен резерв.

Балансиращата енергия от участие в първично и вторично регулиране е активирана балансираща енергия, която е реално произведена, за която са направени всички разходи - променливи и условно-постоянни, и тази енергия не води до спестяване на разходи.

Разполагаемостта за допълнителни услуги и студеният резерв са предоставяне на мощности, поддържани в готовност без да произвеждат. Те се активират по искане на оператора на електроенергийната система. Приходите, които дружеството получава от разполагаемост за допълнителни услуги и студен резерв са предназначени да покриват само условно-постоянни разходи. В този смисъл може да се разглеждат като спестяване на част от общите условно- постоянни разходи на

дружеството.

Останалите фактури са за балансираща енергия - излишък и недостиг, които се търгуват на балансиращия пазар при други правила и те не могат да се разглеждат като спестяване на разходи.

Получените приходи от разполагаемост за допълнителни услуги и студен резерв за разглеждания период, които покриват част от условно-постоянните разходи на „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД съгласно представените по делото фактури, са

Разполагаемост за допълнителни услуги към ЕСО ЕАД

Месец	Количество	Ед. цена	Приходи
	МВтч	лв./МВтч	лева
юли.2019	22320.00	10.00	223200.00
август.2019	22 320.00	10.00	223200.00
септември.2019	21600.00	10.00	216000.00
октомври.2019	22 350.00	10.00	223 500.00
ноември.2019	21369.00	10.00	213690.00
декември.2019	17 790.00	10.00	177 900.00
януари.2020	22 320.00	10.00	223 200.00
февруари.2020	15839.00	10.00	158390.00
март.2020	11384.00	10.00	113840.00
април.2020	13297.00	10.00	132970.00
май.2020	9489.00	10.00	94890.00
юни.2020	14734.00	10.00	147340.00
ОБЩО:	214812.00		2148120.00

Таблица № 8

Студен резерв към ЕСО ЕАД

Месец	Количество	Ед. цена	Приходи
	МВтч	лв./МВтч	лева
юли.2019	87185.00	9.18	800 358.30
август.2019	90 346.25	9.23	833895.89
септември.2019	85 048.75	9.23	784999.96
октомври.2019	86 097.50	9.23	794679.93
ноември.2019	112 771.32	10.94	1233718.24

декември.2019	114 206.32	10.94	1249417.14
януари.2020	113 673.32	10.94	1243586.12
февруари.2020	114144.00	10.94	1248 735.36
март.2020	92 875.00	9.23	857236.25
април.2020	90 000.00	9.23	830 700.00
май.2020	93 000.00	9.23	858 390.00
юни.2020	90000.00	9.23	830 700.00
ОБЩО:	1169347.46		11566417.19

Общата стойност на приходите от разполагаемост за допълнителни услуги и студен резерв, за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г., е 13 714 537.19 лева.

Като отговор на въпрос 8 на ответника на стр. 840 от делото /стр.26/26 от СТИЕ/-вещото лице икономист да изчисли разликата между сумите по задача 2 от исковата молба и задача 7 за всеки един месец и като цяло за периода, вещото лице е посочила, че разликата между допълнителните приходи, които „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД би реализирало от продажба на 711 645 МВтч на регулиран пазар - по Задача № 2, раздел I по-горе, и реализираните приходи от разполагаемост за допълнителни услуги и студен резерв - по Задача № 7, е на обща стойност 26 742 481,06 лева, равняващи се на еурова стойност 13 673 213,45 €, като е дала отговора и в табличен вид

Таблица № 9

N 0	ПРИХОДИ	Стойност приходи
1	2	3
1	Допълнителни приходи от продажба на 711645 МВтч на регулиран пазар	40 457018.25 лв.
2	Приходи от Разполагаемост за допълнителни услуги към ЕСО ЕАД	2148120.00 лв.
3	Приходи от студен резерв	11566417.19 лв.
4.1	РАЗЛИКА в приходите (р.3-р.2-р.1):	26742 481.06 лв.
4.2	РАЗЛИКА в приходите в евро:	13 673 213.45 €

Вещите лица са представили и допълнение към отговора на задача 8 –л.844 от

делото, като е изчислила законни лихви върху пропуснати приходи, изчислени в отговор на Задача № 8 - на стойност 26 742 481,06 лева с равностойност в евро 13 673 213,45 €, за периода от 31.05.2023 г. до датата на подаване на исковата молба 08.07.2025 г., в размер на: 7 626 717,89 лева, с еурова равностойност **3 899 478,94 €** и е представила данните в табличен вид:

Таблица №10

олп	Законна лихва	Период		Брой Дни	Лихви за сума	Лихви за сума
		от	ДО		26742481.06 лв.	13 673 213.45 €
2.77%	12.77%	31.5.2023	30.6.2023	31	294 070.72 лв.	150 355.97 €
3.12%	13.12%	1.7.2023	31.12.2023	184	1793 291.35 лв.	916 895.31 €
3.79%	13.79%	1.1.2024	30.6.2024	182	1864381.78 лв.	953 243.27 €
3.63%	13.63%	1.7.2024	31.12.2024	184	1863 000.09 лв.	952 536.82 €
2.95%	12.95%	1.1.2025	30.6.2025	181	1741195.51 лв.	890 259.13 €
1.91%	11.91%	1.7.2025	8.7.2025	8	70 778.43 лв.	36 188.44 €
ОБЩО ЛИХВИ:					7626717.89 лв.	3 899 478.94 €

В съдебно заседание на 13.07.2026г. -стр.933 гръб, вещото лице е направила **корекции** в изчисленията си относно размера **на лихвите в таблица 10**, като е посочила, че изчислените **лихви върху сумата 26 742 481,06 лева с равностойност в евро 13 673 213,45 €** след корекция на процента ОЛП /колона 1/ и корекция на броя дни от 8 на 7 /в колона 5/ от таблицата **са в размер на 7 261 868.74 лева с равностойност 3 712 934.53 евро.**

В изпълнение на указанията на съда, дадени с определение от 09.07.2026г., по делото е представено и допълнение към СТИЕ, с което вещото лице е направила изчисления относно твърденията на ответника при условията на евентуалност за причинена вреда на ищеца в размер на **17 597 842.81 лева или 8 997 634.16 евро**, като в табличен вид –**таблица 11** са посочени получените суми, а в **таблица 12** са изчислени лихвите върху така посочените суми от 31.05.2023г. до датата на подаване на исковата молба на 08.07.2025г., като е получена сумата за лихви в размер на 2 566 045.28 евро.

В съдебно заседание на 13.07.2026г. -стр.933 гръб, вещото лице е направила **корекции** в изчисленията си относно размера **на лихвите в таблица 12**, като е посочила, че **изчислените лихви върху сумата в размер на 17 597 842.81 лева, равняващи се на 8 997 634.16 евро**, след корекция на процента ОЛП /колона 1/ и корекция на броя дни от 8 на 7 /в колона 5/ от таблицата **са в размер на 4 992 468,90 лева с равностойност 2 552 608,82 евро.**

В съдебно заседание на 13.07.2026г. -стр.933 гръб заключението по съдебно-техническата и икономическа експертиза е прието по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира **от правна страна** съдът следното:

Исковите молби са **допустими** по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове. Според ал.2 на същата разпоредба исковите по ал.1 се разглеждат по реда, установен в Административнопроцесуалния кодекс, а именно по правилата на глава единадесета, чл.203 и сл. В чл. 204 АПК са регламентирани условията за допустимост на предявения иск, като според ал.4, когато вредите се претендират от незаконосъобразно бездействие, както е в настоящия случай, незаконосъобразността му се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

В случая съдът намира, че предявените иски с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, са допустими, като предявени от лице, претендиращо имуществени вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие на ответника. Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая това е КЕВР, която съгласно чл. 10, ал. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е юридическо лице. Съгласно т. 2 от ТП № 2/2014 от 19.05.2015 г. на ОС на Гражданската колегия на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС, разграничителният критерий за приложимия правен ред (ЗОДОВ или чл. 45-49 от ЗЗД) при претенции за вреди от дейност на органи, които не са част от изпълнителната власт /съгласно чл.10 ал.3 от ЗЕ при осъществяване на своите правомощия КЕВР е независима от изпълнителната власт/, е основният характер на дейността на органа, от чиито актове, действия или бездействия са причинени вредите. Когато вредите са причинени при или повод изпълнение на административна дейност, компетентни са административните съдилища. Без съмнение КЕВР е натоварена с изключителна компетентност да регулира дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията съгласно чл.10 ал.1 ЗЕ.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. В случая, с оглед изложените твърдения в исковите молби и в молбата от 08.07.2025г., подадени от ищеца, следва да се приеме, че се претендира присъждане на обезщетение за вреди, настъпили от незаконосъобразен акт на КЕВР, отменен с влязло в сила съдебно решение.

По изложените съображения исковите са допустими в производство по реда на чл.203 и сл. АПК и подсъдни на Административен съд София-град съобразно чл. 7 ЗОДОВ.

Съдът намира, че предявените иски са частично основателни по следните съображения:

Отговорността на държавата по ЗОДОВ е специална деликтна отговорност спрямо общата деликтна отговорност, уредена в чл.45 и сл. от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. Тази отговорност произтича от общото задължение на държавата/общините при осъществяване на правомощията им техните органи и длъжностни лица да спазват правата и не накърняват законните интереси на гражданите, респ. юридическите лица. За разлика от тази отговорност, деликтната отговорност, уредена в ЗЗД произтича от общото задължение да не се вреди другиму. В този смисъл отговорността по ЗОДОВ има обективен характер – възниква при наличие на изрично предвидените в закона предпоставки и не е обусловена от наличието на виновно поведение от страна на конкретно длъжностно лице, причинило с поведението си вредата – чл.4 ЗОДОВ, докато деликтната отговорност по чл.45 и сл. ЗЗД е обусловена от виновно поведение на причинителя на вредата, вкл. в хипотезата на обезпечителната отговорност по чл.49 ЗЗД, като вината се предполага до доказване на противното. Съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Предпоставките, които следва да са кумулативно налице, за да се реализира отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ са: **незаконосъобразен административен акт**, действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице по повод осъществяваната от него административна дейност; вреда – имуществена или неимуществена; пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт/действие/бездействие. При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца. Отговорността по предявените иски по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е безвиновна, обективна за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на КЕВР.

В конкретния случай исковата претенция се основава на незаконосъобразен акт на КЕВР, отменен с влязло в сила съдебно решение-т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР е отменено с влязло в сила съдебно решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение.

Съдът не споделя възраженията на ответника, че съдебната отмяна на т. 1.1 от Решение № Ц-19 от 01.07.2019 г. на КЕВР води до необходимост от ново произнасяне на КЕВР, а не до презумпцията, че резултатът от това произнасяне трябва да бъде положителен за ищеца, както и че самата отмяна на т. 1.1 не доказва, че ищецът е имал гарантирано право на включване в регулирания пазар.

В хода на производството с решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение, атакуваното

първоначално решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР е било отменено като материално незаконосъобразен отказ изобщо да се допусне ищеца до регулирания пазар, след което съдът е дал задължителни указания по прилагане на материалния закон, които следва задължително да се спазят при новото разглеждане на преписката, тъй като в противен случай последващият акт ще бъде засегнат от порока нищожност на осн. чл. 177, ал. 2 АПК. В този случай правата на лицата са установени пред съда в производството по обжалването, а изпълнението на съдебния акт е обезпечено в правния мир с различни средства, едно от които е чл. 177, ал. 2 АПК. За прецизност и в допълнение следва да се посочи, че в същото съдебно решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ изрично на обсъждане е бил поставен материалноправният въпрос, свързан с това дали дружеството жалбоподател отговаря на изисквания на закона да бъде допуснато до регулирания пазар и то за точно определено по размер количество електроенергия за процесния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. На този въпрос съдът е отговорил с решението си положително. За да достигне до такъв извод, съдът е извършил пълна проверка за наличие на материалноправните основания за допускане на ищеца до регулирания пазар, като са анализирани предходни решения на КЕВР за предходни регулаторни периоди. Разгледан е бил въпросът дали дружеството следва да бъде допуснато равнопоставено с останалите участници, заявили желание да участват на този пазар. Установено е от съда, че със своето решение ответникът не е изпълнил задължението си да осигури справедливо разпределение на икономическите последици от либерализирането на пазара между всички страни по сделките с електрическа енергия. Въз основа на всички доказателства, които са били обсъдени подробно и задълбочено в мотивите на съдебния акт, съдът е направил извод, че отказът на ответника е материалнонезаконосъобразен и дружеството има право на участие на регулирания пазар, отменил го е, като е дал задължителни указания за допускането до този пазар т.е. дружеството ищец по настоящото дело е имало легитимни правни очаквания за реализиране на печалба при издаване и действие на законосъобразен ИАА.

Принципно верни са съжденията на ответника, че отмяната води до необходимост от ново произнасяне, но не и до презумпцията, че резултатът от това произнасяне трябва да бъде положителен за ищеца. В подкрепа на горепосочените възражения от страна на ответника в представената защита се сочи, че действително впоследствие КЕВР е издала последващ акт- представеното Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР, с което Комисията, след съдебните решения и връщането на преписката, е извършила ново произнасяне по заявлението на „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД за утвърждаване на цена на електрическата енергия, считано от 01.07.2019 г. и Комисията отново е отказала да утвърди цена, по която „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ ЕАД да продава електрическа енергия на обществения доставчик.

В тази връзка неоснователни са възраженията на ответника, че по този начин се опровергава основното твърдение на ищеца, тъй като ако тезата на ищеца е вярна, при новото произнасяне КЕВР би следвало да утвърди цена, която да бъде база за включване в разполагаемостта, но вместо това компетентният орган е достигнал до нов отказ.

Следва да се посочи, че дори и този повторен административен акт на КЕВР да беше благоприятен за ищеца, то той се явява закъснъл и чрез него ищецът не може

да бъде обезщетен. Дори и Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР да беше положително за ищеца, то няма как да бъде приложен със стара дата и да уреди вече изтеклия процесен период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. Съдебната практика на ВАС е категорична, че ако се абстрахираме от тази специфика на акта, би означавало да бъде насърчен ответника да продължи да издава свои уж благоприятни за адресатите им решения, които обаче са практически неизпълними. Подобен формализъм влиза в противоречие с основната цел на ЗОДОВ – да бъдат обезщетени лицата за незаконосъобразните действия или актове на административните органи, издадени при или по повод на тяхната административна дейност. Ако допуснем, че по този въпрос е налице колизия между чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 204, ал. 1 от АПК, би означавало да се обезсмисли приложението на ЗОДОВ по всички подобни казуси. Напротив, с последната промяна на чл. 1, ал. 1 на ЗОДОВ (ДВ., бр. 94/29.11.2019 г.) се постига синхронизация между тази разпоредба и ал. 3 на чл. 204 от АПК.

Ето защо следва извода, че след съдебната отмяна на т.1.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР и връщане на преписката на КЕВР за ново произнасяне, каквото и да е решението на ответника, то няма как да се отрази на правната сфера на ищеца. Даже и формално новото решение на КЕВР да е било благоприятно за ищеца, то новото решение би било неприложимо и неизпълнимо, предвид факта че то се отнася за вече изтекъл период. Съществено в случая е, че за целия обхват на спора между страните е налице произнасянето на ВАС с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение, с което е оставено в сила решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, по най-важния материалноправен въпрос – допускането на ищеца до регулирания пазар. Следва да се обърне внимание в тази връзка, че регулаторният орган не е приложил компенсаторен механизъм, за да обезщети вредите на ищеца от недопускането му на регулирания пазар с квота за разполагаемост за регулаторен период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г., поради и което единствения правен механизъм за неговото обезщетяване е по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Това е така, защото ищецът вече е участвал на свободния пазар и в резултат на недопускането му на регулирания пазар в периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. е претърпял процесната вреда поради незаконосъобразния акт на КЕВР – да не бъде допуснат на този пазар.

С оглед гореизложеното и представените по делото доказателства следва извода, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт на КЕВР, отменен с влязло в сила съдебно решение- т. 1.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР е отменено с влязло в сила съдебно решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, поправено с решение №449/22.01.2020г. за поправка на очевидна фактическа грешка по адм. дело №8725/2019г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение.

Налице е и **втората предпоставка** за ангажиране на отговорността на ответника, а именно претърпяна **вреда** от страна на ищеца в резултат на незаконосъобразен акт.

Легално определение на понятието „вреда“ липсва. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане

на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Накърняването на имуществените интереси на увредения може да стане по два начина – чрез претърпяна загуба /реално намаление на имуществото на увредения/ или чрез пропуснати ползи /пропускане на увеличение на имуществото при наличието на всички предпоставки за това/.

От събраните по делото доказателства се установява и наличието на претърпени от ищеца вреди – пропуснати ползи.

В настоящия случай вредата е пропуснатата полза за увеличаване на имуществото на ищеца с правата, които му се следват по силата на правото му да участва на регулирания пазар и да реализира на него произведената електроенергия, вследствие на отменения от съда незаконосъобразния индивидуален административен акт. Съгласно чл.21, ал.1, т.21 ЗЕ /в предходната и редакция/ КЕВР определя разполагаемостта за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители, а чл.30 , ал.1, т.1 / в редакцията на ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 21.05.2019 г./ посочва, че на регулиране от комисията подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик. От своя страна чл.93а, ал.2 /в редакцията на ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 21.05.2019 г./ в редакцията на ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 1.07.2018 г.) задължава общественият доставчик да изкупува електрическата енергия, определена в рамките на разполагаемостта по чл. 21, ал. 1, т. 21 , с цел осигуряване с електрическа енергия на крайните снабдители. С отмененото т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР Комисията е изключила „ТЕЦ – Бобов дол“ ЕАД от регулирания пазар за периода 01.07.2019 г. – 30.06.2020г., с което го е лишил от приходи от продажба на обществения доставчик на разполагаемост за производство на електрическа енергия и произведената активна такава. От заключението на съдебно-икономическата експертиза се установява, че за регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. ищецът би реализирал големи приходи от действително постъпилите такива, ако не е бил незаконосъобразно лишен от достъп до регулирания пазар. Следователно налице е и вторият елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 ЗОДОВ - причинена вреда вследствие незаконосъобразния индивидуален административен акт.

За да бъдат обезщетение пропуснатите ползи, като претърпени вреди, то същите следва да са **реално настъпили, а не хипотетични**. Наличието на пропуснати ползи следва да се приема въз основа на доказана възможност за сигурно увеличаване на търсещия обезщетение и не може да се основава само на логическо допускане на евентуалното увеличаване на неговото имущество. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана с допустимите доказателствени средства в процеса, което е и сторено. Само ако бъде доказано, че имуществото на ищеца е могло да бъде увеличено, но тази възможност е

пропусната единствено по причина на въздействие от незаконосъобразния юридически акт, само тогава претенцията за обезщетение на пропуснатите ползи може да се приеме за основателна. Тежестта на доказване е върху ищеца, който е длъжен при условията на пълно и главно доказване да установи безспорно, че твърденият факт е осъществен т.е. със сигурност би получил увеличение на имуществото си през процесния период, ако не беше действието на незаконосъобразния административен акт (в случая – т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР). Въз основа на горното следва извода, че в резултат на незаконосъобразния отказ на ответника да допусне ищеца до регулирания пазар, последният е пропуснал да получи по-висока цена за продукцията си. Тази пропусната полза е вреда за ищеца, тъй като води до намаляване на неговото имуществено състояние.

Претърпените вреди-в случая-пропуснати ползи, са пряка и непосредствена последица от увреждането. Липсва легална дефиниция относно понятието пряка и непосредствена последица от увреждането, като въпросът какво е съдържанието на употребените в чл. 4 от ЗОДОВ понятия - пряка и непосредствена последица от увреждането е изяснен в мотивите на тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по тълк. дело № 2/2016г. на Върховен административен съд. Правната теория и съдебната практика са установили критерии, от които да се изхожда при дефинирането на тези понятия. Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията "пряка и непосредствена последица" са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение. В практиката на Върховния касационен съд, обективизирана в Решение № 81/27.1.2006 г. по гр. д. № 23/2005 г. на 4 гражданско отделение на ВКС, Решение № 129/25.07.2005 г. по гр. д. № 2439/2003 г. на същото отделение на ВКС и други е възприето разбирането, че "...непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите".

Съдът намира, че така очертаните по-горе имуществени вреди /пропуснати ползи/ в патримониума на ищеца са пряка и непосредствена последица от административния акт – т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР. Това е така, защото цитираното незаконосъобразно решение отнема на ищеца участие в продажба на електрическа енергия на регулирания пазар и по този начин го лишава от приходи, изразяващи се в разликата между цената на електроенергията на регулирания и на свободния пазар. Вярно е, че нито ЗОДОВ, нито АПК конкретизират механизма, по който настъпват вредите. Единственото изискване е между незаконосъобразния административен акт и вредите да има причинно-следствена връзка. С издаването на отмененото в частта му по т. I.1, решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР се възпрепятства по-нататъшното развитие на причинно-следствения процес (склучването на договори с "НЕК" АД и др.), което би довело до сигурно увеличаване на имуществото на дружеството. Ето защо следва да се приеме, че е налице причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и твърдения вредоносен резултат. В този смисъл се явява

неоснователно възражението на ответника за липсата на причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда. Необходимостта от сключване на други договори между обществения доставчик и производителя на електрическа енергията не може да се приеме, като факт който прекъсва причинната връзка между ИАА и вредите, тъй като издаването именно на отменения незаконосъобразен административен акт е пречка за продажбата на произведената енергия и реализирането на очакваната печалба. Следователно са изпълнени изискванията и на **третата предпоставка** на сложния фактически състав на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

В този смисъл е и съдебната практика на ВАС, а именно- решение №17672/23.12.2019г. на ВАС, Трето отделение, по адм. дело №4340/2019г. по описа на ВАС.

Следователно, след като ответникът КЕВР е бездействал, като не е изменил премиите, в нарушение на закона, той следва да носи и гражданска отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни актове. В този смисъл е преобладаващата практика на Върховния административен съд, обективирана в Решение № 1030 от 27.01.2021г. по адм. д. № 8886/2020г. на ВАС, Решение № 1757 от 10.02.2021г. по адм.д. № 5667/2020г. на ВАС, Решение № 1105 от 28.01.2021г. по адм. д. № 904/2020г., Решение № 9216 от 17.08.2021г. по адм.д. № 9683/2020 на ВАС, Решение № 17672 от 23.12.2019г. по адм. д. № 4340/2019г. на ВАС, Решение № 9212 от 17.08.2020г. по адм. д. № 9684/2020г. на ВАС и др.

По изложените съображения исковите претенции на ищеца по предявените обективно кумулативно съединени искове следва да бъде уважени, макар и частично до посочените размери, доказани със СТИЕ, както следва:

Относно **размера** на настъпилите вреди съдът намира следното:

При определяне на размера на пропуснатите ползи следва да се имат предвид изчисленията на съдебно-техническата и икономическа експертиза, която съдът кредитира изцяло като компетентна, всеотна и незаинтересована.

В случая с исковата молба ищецът претендира **обезщетение за имуществени вреди** е в размер на 51 933 668.06 лв. /петдесет и един милиона деветстотин тридесет и три хиляди шестстотин шестдесет и осем лева и шест стотинки/, от които **главница 40 456 527.48лв.** /четиридесет милиона четиристотин петдесет и шест хиляди петстотин двадесет и седем лева и четиридесет и осем стотинки/ и мораторна **лихва за забава** в размер на **11 477 140.58 лв.** /единадесет милиона четиристотин седемдесет и седем хиляди и сто и четиридесет лева и петдесет и осем стотинки/ върху горепосочената главница от 31.05.2023г. до ден преди подаването на исковата молба-07.07.2025г., както и законната **лихва за забава** върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба-08.07.2025г. до датата на окончателното изплащане на дължимата сума.

След изготвяне на СТИЕ, на базата на отговорите на въпросите на ищеца от 1 до 4, в писмените бележки се иска от съда да уважи иска в пълен размер на стойностите, посочени в приетата по делото съдебно-техническа и икономическа експертиза, а именно- **главница 40 457 018.25 лева или 20 685 344.97 евро без ДДС** и лихвите, считано от 31.05.2023г. до датата на подаване на исковата молба, изчислени върху така определената по размер главница, както и законната лихва до окончателно изплащане на сумите.

В тази връзка, на първо място, следва да се отбележи, че размерът на главницата, претендиран в писмените бележки на ищеца -40 457 018.25 лева е над сумата, посочена като размер на главницата в исковата молба- 40 456 527.48лв., но по делото не е направено искане за увеличаване на размера на претендираните вреди. В случая, практически, това няма значение, тъй като според настоящият съдебен състав исковата молба е основателна, но само частично по отношение на размера на вредите.

Претенцията на ищеца да бъде уважен иска *изцяло* е неоснователна, тъй като от събраните по делото доказателства- приложените договори, фактури, списъци на плащания и СТИЕ, безспорно се доказва, че в исковия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. за продажби на свободен пазар "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ" ЕАД, в качеството му на продавач - производител на електрическа енергия, има сключени договори за покупко-продажба на електрическа енергия с други дружества по свободно договорени цени, като тези с **„ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“** ЕООД - в качеството му на купувач - търговец на електрическа енергия. Предмет на договора е продажбата от страна на "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ" ЕАД и покупката от страна на **„ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“** ЕООД на цялото нетно количество електрическа енергия, произведено в съответствие с Диспечерските указания. Срокът на договора е 20 години./л.370 и сл./ По делото са представени и отделните фактури за продадена енергия и справки за подадената от ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД нетна активна електрическа енергия на **„ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“** ЕООД.

Отделно от това, безспорно е доказано по делото и не се спори относно факта, че в посочения исков период 01.07.2019 г. – 30.06.2020г. "ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ" ЕАД има продажби на „Електроенергиен системен оператор" ЕАД по посочените по-горе договори

-Балансираща енергия от участие в първично и вторично регулиране,

-Разполагаемост за допълнителни услуги,

-Студен резерв. В съдебно заседание от 09.07.2026г. вещите лица подробно и ясно са обяснили същността на студения резерв, начина на действие и разходите в тази връзка, поради което по посочените по-горе три компонента вещите лица са намалили сумата, получена в отговор на задача 2 и са получили сумата в отговор на задача 8.

В тази връзка, съдът намира възраженията на ответника за частично основателни, като приема извода, че размерът на подлежащата на обезщетяване вреда следва да бъде определян само след приспадане на всички доказани приходи и икономически ползи, реализирани от ищеца по реда на чл. 100 от ЗЕ и по свързаните с производствената дейност договори. Правилен е извода на ответника, че в противен случай би се стигнало до двойно компенсиране — от една страна ищецът да запази реално получените приходи от свободния пазар и от услуги към електроенергийната система, а от друга страна да получи и пълния хипотетичен приход, който твърди, че би реализирал на регулирания пазар и подобен резултат би надхвърлил обезщетителната функция на отговорността по ЗОДОВ и би довел до неоснователно имуществено облагодетелстване.

В случая съдът кредитира заключенията на вещите лица по изготвената СТИЕ, които на първо място са изчислили в отговор на въпрос 2 на ищеца какъв би бил в цялост размера на вредата за дружеството, след приспаданията от печалбите на дружеството по посочените договори с „**ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН**“ ЕООД, но без приспадане на посочените по-горе три компонента, предвид продажбите на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД. В тази връзка вещите лица са посочили, че пропуснатите ползи вследствие на изключването на за ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД от регулирания електроенергиен пазар за регулаторен период 01.07.2019г.-30.06.2020г. при квота за разполагаемост на регулиран пазар съгласно указанията на влязло в сила решение на ВАС в размер на 711 645 МВтч, въз основа на цена за разполагаемост на регулиран пазара от 126.45 лв_МВтч и въз основа на извършените от дружеството продажби на свободен пазар стойността на пропуснатите ползи **главница в исковия период за „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД е 40 457 018.25 лв., а като стойност в евро 20 685 344.97 €.** /страница 827 по делото /л.13/26 от СТИЕ/ в таблица 1.1/

В случая, обаче, от приложените договори и фактури по делото, в отговор на въпроси на ответника, правилно вещите лица са изчислили, че от така посочената сума в размер на **главница 40 457 018.25 лева или 20 685 344.97 евро** без ДДС следва да бъдат приспаднати приходите за „ТЕЦ БОБОВ ДОЛ“ ЕАД не само от продажбите на електрическа енергия на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮИГЪН“ ЕООД, „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД, но и продажбите на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД:

4. Балансираща енергия от участие в първично и вторично регулиране,
5. Разполагаемост за допълнителни услуги в размер на **2 148 120.00 лв.** ,
6. Студен резерв в размер на **11 566 417.19 лв.**

При това положение разликата между допълнителните приходи, които „ТЕЦ - БОБОВ ДОЛ“ АД би реализирало от продажба на 711 645 МВтч на регулиран пазар - **40 457 018.25 лева или 20 685 344.97 евро** по-горе, и реализираните приходи от разполагаемост за допълнителни услуги в размер на **2 148 120.00 лв** и студен резерв в размер на **11 566 417.19 лв.** –е на обща стойност **26 742 481,06 лева** /двадесет и шест милиона седемстотин четиридесет и две хиляди четиристотин осемдесет и един лева и шест стотинки/, равняващи се на **13 673 213,45 €** /тринадесет милиона шестстотин седемдесет и три хиляди двеста и тринадесет евро и четиридесет и пет евроцента/, съгласно отговора на задача 7 и 8 в експертизата на стр.24-26/26 от СТИЕ и именно това, според настоящият съдебен състав, е окончателният размер на дължимото обезщетение като главница за ищеца в исковия период.

Следва да се отбележи, че така посоченият размер на вредата-пропуснати ползи е изцяло и напълно обоснован от вещите лица като методика на изчисление, тъй като в отговор на първия въпрос от експертизата вещите лица са изчислили пропуснатите ползи вследствие на изключването на за ТЕЦ „Бобов дол“ ЕАД от регулирания електроенергиен пазар за регулаторен период 01.07.2019г.-30.06.2020г.

при квота за разполагаемост на регулиран пазар съгласно указанията на влязло в сила решение на ВАС в размер на 711 645 МВтч, въз основа на цена за разполагаемост на регулиран пазар от 126.45 лв_МВтч и въз основа на извършените от дружеството продажби на свободен пазар. Във връзка с възраженията на ответника в тази насока, следва да се отбележи, че квота за разполагаемост на регулиран пазар в размер на 711 645 МВтч не е определена от ищеца, а е част от мотивите на съдебните решения, с които е отменена т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР, които от своя страна се позовават на изготвената по адм. дело 8725/2019г. на АССГ съдебно-икономическа експертиза /л.76 от делото/. От друга страна, съдът отбелязва, че не е необходимо посочената квота в размер на 711 645 МВтч за регулиран пазар, респ. цена за разполагаемост на регулиран пазар от 126.45 лв_МВтч, да са определени в диспозитива на съдебните актове- решение №8371/23.12.2019г. по адм. дело №8725/2019г. на АССГ и Решение №5685/31.05.2023г. по адм. дело №11967/2022г. на ВАС, III отделение, тъй като предмет на спора по посочените дела е законосъобразността на т. I.1 от решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР и обсъждането на конкретни параметри на квота за разполагаемост на регулиран пазар и цена за разполагаемост на регулиран пазар е част от мотивите при преценката относно предмета на съдебното производство, но за него не се дължи отделно, самостоятелно произнасяне от съдебния състав, който е обвързан от конкретния предмет по делото. В допълнение, следва да бъде посочено, че влязлото в сила съдебното решение е единно цяло като диспозитив и мотиви и посочените в решенията конкретни параметри на квота за разполагаемост на регулиран пазар и цена за разполагаемост на регулиран пазар като част от мотивите не може и не следва да бъде игнорирано.

Отделно от това, изрично при отговор на въпрос 3 в СТИЕ вещите лица са посочили, че заявената от „ТЕЦ-БОБОВ ДОЛ“ЕАД цена на електрическа енергия и ценообразуващите елементи са изчислени в съответствие с изискванията на Наредба № 1/ 18.03.2013г. за регулиране на цените на електрическата енергия и Указанията за образуване на цените при производство на електрическа енергия при прилагане на метод на регулиране “норма на възвращаемост на капитала“, приети с решение на ДКЕВР по Протокол № 13 от 30.01.2012г. и не са установени неточности. Отбелязано е, че извършените от КЕВР корекции са по отношение стойности на разходите и необходимия оборотен капитал.

В тази връзка съдът не кредитира възраженията на ответника, че така получената сума като размер на вредата следва да бъде намалена с разликата от 9 144 638,25 лв., получена на базата на разликата 12,85 лв./МВтч между приравнената цена, използвана от ищеца и обсъдена в СТИЕ в размер на 69,60 лв./МВтч и новоопределената с Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР в размер на 82,45 лв./МВтч и евентуалната максимална разлика като дължимо обезщетение би била 17 597 842,81 лв. (26 742 481.06 лв. - 9 144 638.25 лв.) или 8 997 634.16 евро. На първо място, следва да се отбележи, че новоопределената с Решение № Ц-33 от 16.10.2025 г. на КЕВР в размер на 82,45 лв./МВтч е неприложима, тъй като както бе отбелязано по-горе в настоящото решение, посоченото Решение на КЕВР от 16.10.2025г. е последващо и в случая е неприложимо при определяне на цена за

МВтч за исковия период назад, а именно- 01.07.2019г.-30.06.2020г. От друга страна, цената в размер на 69,60 лв./МВтч не самоцелна и самоопределена от ищеца, а е формирана въз основа на реални договори на свободния базар при изчисления на вложените количества въглища за производство, покупните цени на въглищата, като е взето предвид увеличението на променливите разходи за основно гориво-въглища, с което се увеличава продажната цена, какъвто е и анализа на вещите лица в СТИЕ и в дадените от тях пояснения в съдебно заседание.

Предвид изложеното за сумата от **26 742 481,06 лева** /двадесет и шест милиона седемстотин четиридесет и две хиляди четиристотин осемдесет и един лева и шест стотинки/, равняващи се на **13 673 213,45 €** /тринадесет милиона шестстотин седемдесет и три хиляди двеста и тринадесет евро и четиридесет и пет евроцента/ предявеният иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от **40 456 527.48лв.** /четиридесет милиона четиристотин петдесет и шест хиляди петстотин двадесет и седем лева и четиридесет и осем стотинки/, следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Частичната основателност на главния иск обуславя и основателност на акцесорната претенция за заплащане на лихви върху главниците на присъжданите обезщетения съобразно уважената част от иска.

Посочената сума от **26 742 481,06 лева**, равняващи се на **13 673 213,45 €** следва да се присъди заедно с обезщетение за забава в размер на **законните лихви, изчислени върху този размер** по аргумент от т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д. № 3 / 2004 г. на ОСГК.

Доколкото претенцията си за лихва ищецът е предявил като самостоятелен иск за периода **от 31.05.2023 г. (влизане в сила на съдебното решение, отменящо т.1 от Решение №Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР) до 08.07.2025 г. (момента на предявяване на исковата молба в съда)** съобразно заключението на съдебно-икономическата експертиза и корекциите в съдебно заседание –стр.933 гръб, съдът, намира този иск за основателен за сумата от **7 261 868.74 лева** /седем милиона двеста шестдесет и една хиляди осемстотин шестдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки/, равняващи се на **3 712 934.53 евро** /три милиона седемстотин и дванадесет хиляди деветстотин тридесет и четири лева и петдесет и три евроцента/, изчислен върху главница от **26 742 481,06 лева**, равняващи се на **13 673 213,45 €**, като за разликата до пълния предявен размер на лихвата в размер на **11 447 566,17 лева** с равностойност **5 868 386,40 евро** искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Предвид решението по главния иск, основателен е и искът за присъждане на обезщетение за забава в размер на **законната лихва** върху главницата от **26 742 481,06 лева**, равняващи се на **13 673 213,45 €**, считано **от датата на подаване на исковата молба-08.07.2025г. до датата на окончателното изплащане** на задължението.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на **разноски**.

В съдебно заседание страните по спора са представили списък с разноските-ответникът претендира общо 2 284.07 евро, от които 184.07 евро юрисконсултско

възнаграждение и 2 100 евро за СТИЕ по делото. Ищецът е представил списък на разносните в общ размер 2 839.91 евро, от които 12.78 евро държавна такса и 2 827.13 евро възнаграждение за СТИЕ.

Предвид изхода на спора и своевременното искане, на основание чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ, ответникът следва да заплати разносните по производството. Посочената разпоредба предвижда, че ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разносните по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Разпоредбата предвижда, че съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид частичното уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноси по представения списък от ищеца-л.845/- в общ размер 2 839.91 евро, от които 12.78 евро държавна такса и 2 827.13 евро възнаграждение за СТИЕ (подлежащи на възстановяване от ответника в пълен размер предвид нормата на чл. 10, ал. 3, изр. 1 ЗОДОВ).

Съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В случая ответникът като юридическо лице се представлява в съдебното производство от юрисконсулт, поради което следва да бъде определено възнаграждение в размер на 184.07 евро /сто осемдесет и четири евро и седем евроцента/.

Предвид гореизложеното, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране – С., [улица], да заплати на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] обезщетение за претърпени имуществени **вреди** в размер на **26 742 481,06 лева** /двадесет и шест милиона седемстотин четиридесет и две хиляди четиристотин осемдесет и един лева и шест стотинки/, равняващи се на **13 673 213,45 €** /тринадесет милиона шестстотин седемдесет и три хиляди двеста и тринадесет евро и четиридесет и пет евроцента/, **като отхвърля иска за разликата до пълния претендиран размер** от 40 456 527.48лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране – С., [улица], да заплати на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сумата от **7 261 868.74 лева** /седем милиона двеста шестдесет и една хиляди осемстотин шестдесет и осем лева и седемдесет и четири стотинки/, равняващи се на **3 712 934.53 евро** /три милиона седемстотин и дванадесет хиляди деветстотин тридесет и четири лева и петдесет и три евроцента/, представляваща обезщетение за забава в размер на **лихва върху главницата от 26 742 481,06 лева** , равняващи се на **13 673 213,45 €** за периода от **31.05.2023 г. до 08.07.2025 г.** , като отхвърля иска за разликата до пълния претендиран размер на лихвите от **11 447 566,17 лева** с равностойност **5 868 386,40** евро, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране – С., [улица], да заплати на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] обезщетение за забава в размер на **законната лихва** върху главницата от **26 742 481,06 лева**, равняващи се на **13 673 213,45 €**, считано от датата на подаване на исковата молба-**08.07.2025г. до датата на окончателното изплащане на задължението.**

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране – С., [улица], да заплати на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] **разноски** по делото в размер на общ размер **2 839.91 евро** /две хиляди осемстотин тридесет и девет евро и деветдесет и едно евроцента/, от които 12.78 евро /дванадесет евро и седемдесет и осем евроцента/ държавна такса и 2 827.13 евро /две хиляди осемстотин двадесет и седем евро и тринадесет евроцента/ възнаграждение за СТИЕ.

ОСЪЖДА на „ТЕЦ-Бобов дол“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати **разноски** Комисия за енергийно и водно регулиране – С., [улица] по делото в размер на **184.07 евро** /сто осемдесет и четири евро и седем евроцента/ юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: